

казалъ че тази проданъ е противна на ученіе-то на слово-то Божіе. По истж-тж причинж, Лутеръ былъ тѣй сжщо наклоненъ да говори неуважително за Посланіе-то на апостола Іакова, и даже по едно врѣме ся съмнѣвалъ да ли трѣбва да стои то въ Библиѣж-тж ; но той криво мислялъ за това, като не разумѣвалъ че апостоль-тѣ настоява върху добры дѣла, не като срѣдство за спасеніе, но като доказателство за живж и чистж вѣрж. Римо-Католици-тѣ пуснжли обвиненіе върху Лутера че той ужъ събарялъ нравственостъ-тж съ ученіе-то си за оправданіе чрѣзъ вѣрж безъ добры дѣла ; но, както видѣхмы (както запримѣрь въ прѣспирніж-тж му съ Агриколж за пазеніе-то на Десеть-тѣ Заповѣди), той былъ на сжщо-то мнѣніе върху оправданіе-то чрѣзъ вѣрж на каквото былъ апостоль Павелъ, който е писалъ : “Да останемъ ли въ грѣхъ-тѣ, за да ся умножи благодать-та? Да не бжде!” Лутеръ осжществилъ че истинна вѣра въ Христа, и ясно проумѣваніе причинж-тж на мжкы-тѣ и смърть-тж Му, могатъ по-добрѣ да обюздаватъ Христіанина, да не съгрѣшава и да не люби грѣхъ-тѣ, отколкото всички-тѣ обряди и епитиміи които церква-та може да прѣдпише.

2. Богослуженіе-то. Подъ този отдѣлъ,